

VLÁDA ČESKÉ REPUBLIKY

Příloha

k usnesení vlády
ze dne 19. října 2011 č. 765

Stanovisko

vlády k návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů (sněmovní tisk č. 497)

Vláda na jednání své schůze dne 19. října 2011 projednala a posoudila návrh zákona, kterým se mění zákon č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů (sněmovní tisk č. 497), a vyslovila s tímto návrhem **nesouhlas**, a to zejména z dále uvedených důvodů.

1. Předložený návrh zákona je do značné míry totožný s návrhem zákona předloženým stejným předkladatelem v roce 2010 (sněmovní tisk č. 104), k němuž vláda zaujala nesouhlasné stanovisko a v němž uvedla řadu konkrétních zásadních připomínek, z nichž některé nebyly v aktuálně předkládaném návrhu zohledněny.

Jedná se zejména o

- nerespektování zásad správního trestání; doplňují se skutkové podstaty správních deliktů, které by však z povahy věci, vzhledem k tomu, že se vztahují výhradně k fyzickým osobám (řidičům taxislužby), měly být vymezeny jako přestupky,

- problematické a místy nesrozumitelné ustanovení o zadržení a zabrání vozidla (§ 35c), z jehož formulace není zřejmé, zda se jedná o sankci za protiprávní jednání (neoprávněné provozování taxislužby), institut směřující k zajištění výkonu budoucího rozhodnutí či jakousi zvláštní úpravu výkonu rozhodnutí minulých; navíc toto ustanovení narušuje princip právního státu z hlediska přiměřenosti sankce, presumpce nevinny a ochrany vlastnického práva v případech, kdy se jedná o vlastníka vozidla odlišného od osoby řidiče,

- nedostatečné zhodnocení dopadů zákona na podnikatelské prostředí a zvýšení administrativní zátěže podnikatelů vzhledem k zavedení některých nových oznamovacích či jiných povinností ve vztahu k dopravním úřadům; kromě toho z návrhu, především pokud jde o novou evidenci řidičů taxislužby, vyplývá nárůst administrativních úkonů u správních orgánů,

- úpravu podmínek pro odebrání průkazu způsobilosti řidiče taxislužby, která nezohledňuje zásadu přiměřenosti v tom směru, aby taková sankce byla ukládána až za opakovanou a závažnou jednání, a nikoliv za ojedinělé nesplnění povinnosti,

- skutečnost, že se návrh v řadě ustanovení odchyluje od obecné úpravy postupů správních orgánů obsažené ve správním řádu (například § 21d odst. 2, § 34d odst. 3, § 35 odst. 7, § 35b), popřípadě jeho užití bez vlastní úpravy vylučuje (§ 21d odst. 7), čímž jsou ve značné míře omezována procesní práva účastníků řízení.

2. Značná část předloženého návrhu zákona se dotýká ustanovení zákona o silniční dopravě, která jsou v současné době předmětem změn obsažených v návrhu novely zákona o silniční dopravě schváleném vládou dne 12. října 2011. Jedná se o návrh zaměřený primárně na implementaci předpisů evropského práva v oblasti silniční dopravy (zejména nařízení Evropského parlamentu a Rady /ES/ č. 1071/2009, č. 1072/2009 a č. 1073/2009), nicméně se také dotýká ustanovení upravujících oblast taxislužby a příležitostně osobní dopravy. Ve vztahu k právu Evropské unie je nutno doplnit, že přijetí návrhu by, například vzhledem k nesystematickému používání pojmů „trvalý pobyt“ a „sídlo“ a k podmínkám, které jsou pomocí těchto pojmů formulovány, mohlo snížit již dosaženou míru implementace práva Evropské unie v České republice.

3. Předložený návrh zákona reaguje především na problémy taxislužby v hlavním městě Praze, avšak týká se provozování taxislužby i jiných druhů silniční dopravy v celé České republice a jako takový by měl být podroben široké diskusi v rámci standardního připomínkového řízení, prováděného u vládních návrhů. V tomto směru je třeba doplnit, že oblast taxislužby bude podrobena komplexní revizi v rámci Ministerstvem dopravy připravovaného věcného záměru nového zákona o silniční dopravě, kdy do pracovní skupiny připravující tento věcný záměr zákona budou přizváni i zástupci hlavního města Prahy.

4. Vláda kromě výše uvedeného upozorňuje i na některé další nedostatky předloženého návrhu zákona, a to, že

- návrh v nově formulovaných ustanoveních užívá řadu neurčitých výrazů a slovních obrátů (například pojmy „potřebné údaje“, „požadované doklady“ v § 5 odst. 5, slovní spojení „kdykoliv je to potřebné“ v § 21d odst. 8, nebo pojem „celá složka“ v § 34b odst. 3, což by v případě jeho přijetí vyvolávalo právní nejistotu a způsobovalo aplikační problémy,

- v nově formulovaném § 6 odst. 6 dává návrh dopravnímu úřadu možnost delegovat provádění zkoušek z odborné způsobilosti k provozování silniční dopravy pro cizí potřeby na „pověřenou osobu“, aniž by jakkoliv specifikoval podmínky takového pověření, tedy vymezení, o jakou osobu se má jednat či jaké nároky jsou na takovou osobu kladeny,

- nově navrhovaná úprava zakládající pravomoc dopravního úřadu uložit na základě výsledků státního odborného dozoru dopravci opatření k odstranění nedostatků (§ 34d), která je naprosto obecná a volbu konkrétních opatření či povinností ponechává zcela na volném uvážení správního orgánu, odporuje zásadám vyjádřeným v čl. 2 odst. 3 a 4 Ústavy; navíc tato úprava tím, že vydání rozhodnutí má být prvním úkonem v řízení, a vyloučením možnosti odvolání proti takovému rozhodnutí, zcela nepřijatelným způsobem omezuje procesní práva účastníků,

- problematická jsou také ustanovení návrhu, která dávají obcím možnost upravit obecně závaznou vyhláškou podmínky výkonu taxislužby na území dané obce a ukládají dopravcům povinnost takové podmínky dodržovat; tato ustanovení by ve svém důsledku založila podmínky pro vznik zcela neodůvodněné nerovnosti při výkonu této podnikatelské činnosti v různých obcích a v některých případech rozdílně stanovených podmínek dokonce zásadní překážku výkonu této činnosti tímž podnikatelem na území více než jedné obce,

- z hlediska legislativně technického neodpovídá návrh zavedeným zvyklostem (například se navrhuje změna označení stávajícího paragrafu § 21a zákona o silniční dopravě).